

Megvezetésünk titkai

Meglepő jogfolytonosság

Tíz perce hallottam a HIRTV-ben. Semjén Zsolt adott tájékoztatást a jeruzsálemi pátriárka látogatásáról. (Nem főrabbi, pátriárka). Aztán volt egy mondata (értelemszerűen idézet, de a lényeg benne van): „öbaldogsága (?) látogatása Szent István ünnepén természetes, hisz királyunk a kereszténységet végül is Jeruzsálemből kapta” Szóval a kereszténység és a korona nem Szilveszter pápától jött, hanem kitűdjakitől, Jeruzsálemből? Hát ehhez szóljatok. Csak ne keverjétek bele Krisztust.

Mihály

1.

Korunk egyik tagadhatatlan vívmánya a szabad információáramlás.

Melynek okán, amiről a pénzülgarcha pórázán kéjtáncot lejtő média nem ír, nem szól, nem képez az nincs, amit pedig láthatni szeretne - függetlenül annak valóságértékétől - az van.

Egy anyagilag, szellemileg, erkölcsileg elkorruptálódott világban, ahol szinte minden történelmileg jelentős eseményről (Lásd; a II. világháború, vagy a vietnami háború előzményei, Kennedy-gyilkosság, WTC tornyok stb., stb.), idővel kiderül, hogy egészen más ként történt, mint ahogyan akkor és ott látták az embereknek, nincs mit csodálkozni az általános bizalomhiány kialakulásán. Mivel a vezetőinkben megvezetőinket látjuk, minden további nélkül elképzelhetőnek tartjuk még azt is, hogy egy profitorientált világjárvány kirobantása kapcsán mikrochipeket fecskendeznek ereinkbe. Így virágkorukat élik az alternatív történelmi-, vallási teóriák, összeesküvés-elméletek.

De még a sokszor csupán kitalációk mentén létrejött mende-mondák, mesék világába is beavatkozik a média. Se szeri, se száma a Meroving dinasztia, vagy Arthur király legendáit továbbszövő szuperprodukciónak, vagy a Nagy Sándor életét, hódításait bemutató filmeknek. Mindemellett szó sem esik az emberiség ősműveltségét hordozó székely-magyar rovásírásról, a sumer-magyar kapcsolódásokról, nem készülnek filmek a fél világot meghódító, zseniális politikus-hadvezérről, Attiláról. (Amennyiben igen, akkor is csak negatív szemléletben)

Erre szokás mondani, hiába kis nemzet vagyunk. Legalábbis ezzel áltatjuk magunkat, holott egészen más területen kell keresnünk mellőzöttségünk okait. Hiszem és vallom (ennyi engedtessek meg egy örök álmodozónak), nagy titkok rejtőznek a magyarság szellemi örökségeiben. Olyan kincsek ezek, melyek napvilágra kerülésével fény sugarat öntené el a világ legsötétebb bugyrait is, és éppen ez az, amit szeretnének elkerülni az emberiséget jelenleg irányító politikai csoportosulások.

Egy szó, mint száz természetes reakció a bizonyág, az igazság keresése, még az általánosan elfogadottat alapelvek megkérdőjelezése árán is. Nem képeznek kivételt ez alól a vallási dogmák, esetünkben a zsidó és keresztény hittételek sem. Többen gondolják úgy, hogy létezett egy ősi, romlatlan tanítás, melyet a későbbi korokban emberi gyarlóságtól, érdektől vezérelve elferdítettek, hovatovább meghamisítottak. A változtatások többségét mára meglehetősen nehezen lehet egzakt módon vizsgálni, bizonyítani, ezért fordultam egy a korban közelebbi, magyar vonatkozásokat is tartalmazó történetekhez, nevezetesen Móricz János dél-amerikai kutatásaihoz, illetve a mormon vallás kialakulásának körülményeihez.

Móricz az Amazonas vidékén végzett kutatásai közepette a magyar szavak kiejtésére kísérletiesen hasonlító kifejezéseket fedezett fel a környezetében élő indiánok (Cahari, Mochica, Puruha) beszédében. Később a kapcsolódási pontokat tudatosan keresve, arra a megállapításra jutott, hogy az indiánok által használt szókincs jelentős része megtalálható a magyar nyelvben. Sőt mi több, nem csak a hangzás tekintetében azonosíthatóak, hanem értelmükben is. Az egyezőségek nagy száma egyértelművé tette számára a két nyelv rokonságát. A szorosabb kapcsolat, valamint az őslakosokban is feltámadó egység tudat meghittebb, baráti légkört eredményezett. Az indiánok Móriczot, mint az egyik régen elszármazott törzsük képviselőjét elvezetik a félteve őrzött, titkos barlangjuk bejáratához. A meglepett kutató a barlangba lépve több szent tárgy, szobor mellett rovásírásos aranylemezek garmadáját találja. A törzs vénei szerint a lemezeken található az emberiség igaz történelme. A magyar kutató a feltárt eredményeken felbuzdulva szerteágazó tudományos munkába kezdett, melynek eredményeként az ismert kultúrákat jócskán megelőző ősi birodalom képe bontakozott ki. A spanyol uralom adáz, a fellelhető forrásokat megsemmisítő tevékenysége ellenére több mint 10 ezer magyar helynevet és családnevet sikerült beazonosítania.

Móricz 1967. szeptember 7-én nyilvános sajtótájékoztatót ismerteti a nagy jelentőségű nyelvi és tárgyi felfedezéseit. Szinte az egész ecuadori sajtó (El Comercio, El telegrafe), de még a Frankfurter Allgemeine Zeitung is lelkesen tudósít az emberiség történelmét nagyban befolyásoló, készülő világszenzációról. Munkásságát elismerően argentin történelmi tanácsos címet kapott, és úgy az argentin, mint az ecuadori elnök támogatásáról biztosította további kutatásait.

A hatalmas sajtóvisszhang kellemetlenné kezdett válni a spanyol uralmi érdekeknek, valamint megjelent a színen egy „önzetlen” segítő is, a nagy befolyású mormon egyház. A mormonok mindent, „pénzt, paripát” biztosítottak volna a munka folytatásához, csupán a lemezeket, azok lefordításának jogát kérték cserébe. Természetesen Móricz nem fogadta el az ajánlatot, így mintegy varázsütésre megfagyott körülötte a levegő. Egy csapásra megszűnt a sajtó érdeklődése, ellenben fölöttébb megszorodtak az anyagilag nagyon kedvező, az eredeti céljától eltéríteni szándékozó ajánlatok, valamint a különféle fenyegetések. Mivel Móricz sem a mézesmadzagból, sem a korbácsból nem kért, megőrizte titkait, de elmaradt a világ egyik nagy hamisításának leleplezése is.

Ellenben él és virágzik a vallási tanait aranylemezekre rótt, ősi írásokból eredeztető mormon egyház.

2. A magyar Móricz János dél-amerikai kutatásainak vázlatos ismertetése után térjünk át egy látszólag teljesen más területre a mormon egyház megalapításának körülményeire.

Joseph Smith 1805. december 23-án született az amerikai Sharon városában. Apja, id. Joseph Smith a földművelésben elszegedett kudarcai után kereskedéssel, valamint jóslással és kincskereséssel foglalkozott.

A kis Joseph egy tifuszcikória következményeként súlyos, életveszélyes csontvelőgyulladásra kap. A háromszori lábműtete alatt hihetetlen lélekjelenlétről tesz tanúbizonyságot, hét évesen visszatartja az érzéstelenítést, és zokszó nélkül tűri az elevenébe hatoló kés fájalmát, a csontjai faragását. Végül közel háromévesnyi, szenvedésekkel teli lábadozás után sikerül teljesen felépülnie.

Látomásai 1820-tól kezdődtek, először az Ur isten és Jézus köztölte vele, hogy a létező egyházak egyike sem képviseli az igaz hitet. Később egy Moróni nevezetű angyal világosítja fel küldetéséről, a kereszténység megújításáról, valamint a Biblia folytatásának is tekinthető, Amerika igaz történelmét őrző aranylemezek feltalálási helyéről. A semmiféle előképzettséggel nem rendelkező, állítólag írni, olvasni sem tudó Joseph, bizonyos Urim és Tummin nevezetű drágakövek segítségével fordítja le az egyiptomi hieroglifákkal írt szöveget, majd Mormon könyve cím alatt 1830-ban adhatja ki. A forrásként szolgáló aranyablakot csak a mormon valláshoz erősen kötődő személyek láthatták, míg a többi szent könyvet, például a Nagy Értékű Gyöngyöt szintén a beavatottak, a keresztelkedésen átesett hívek olvashatják.

Joseph Smith az 1800-as évek Amerikájának egyik meghatározó, de kétségkívül ellentmondásos személyisége. Apja révén betekintést nyert az okkultizmusba, kapcsolatba került a metodista egyházzal és a szabadkőművességgel is. Többször vádolják szélhámos-sággal, összesen harminchétszer tartóztatják le, de minden esetben felmentik. Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza megalapítása után Nauvoo polgármestere, bankigazgatója, műciaparancsnoka lesz, sőt az amerikai elnökök jelöltjei listájába is bekerül. Pályafutásának egy zavaros történetű börtönöztem vet véget. Smith egy becsempészett pisztollyal száll szembe a Carthage börtönt ostromló pár százfős tömeggel, de a csatározás végén ő is az áldozatok sorsára jutott.

A Mormon könyvének tartalma a következőkben foglalható össze:

Isten ígéretet tesz Izrael fiának, Nefinek, hogy törzsét az ígért földjére vezeti, és nagy néppé teszi. Nefi népes családja egy „csoda iránytű” segédelmével sivatagokon és az óceánon átkelve Kr.e. 600 körül érkezik meg Amerikába. Miálta ők lettek az Újvilág első telepesei, azaz a mai őslakosok, az indiánok elődei. Belőlük kerültek ki az istenfélő nefiták és az Isten által kiszabott útról letérő lámaiták. Az írás hosszasan taglalja a két nép történelmét, egymással folytatott ádáz harcaikat és Istennel való viszonyaikat. Az örökös testvérháború következtében a lámaiták teljesen kiirtják a nefitákat, amiért Isten sötétebb bőrrel bünteti őket. (Hiába, valahogyan rézbőrűvé kellett varázsolnia az izraelitákat.)

A könyv fő irányvonalát érzékelhetően a zsidóság Újvilággal kapcsolatos jogainak, elsőbbségének biztosítása adja, hiszen a leírtak szerint Isten ezt a földrészt is nekik ígerte. Ennek ellenére említés történik egy titokzatos népről, az úgynevezett járeditákról (a le származottak), akik még a „nagy tornyok ledöntésének idejében” kerültek az amerikai kontinensre. Nefiék rá is találják a járediták, Éter, Étem, Kom, Kis, Akis, Hét, Kim, Korom, Emer és Ómer hagyatékará.

„És annak bizonyosságul...huszonnégy bevésésekkel teli, színarany lemezt hoztak magukkal.” (Móziás 1. 8/9)

„...ezek egy elpusztult népről számolnak be, pusztulásuk idejéig visszafelé egészen a nagy torony felépítéséig, amikor az Úr a népek nyelvét összezavarta és őket az egész föld színén szétszórta, sőt még régebbi időig, egészen Ádám teremtéséig.” (Móziás I. 28/17)

Persze a járediták tanai össze sem hasonlíthatóak az Újvilágba került zsidók „egyiptomi nyelven” írott, Istentől származó, igaz történetével.

„Titkos förtelmességeikkel kapcsolatos esküiket, szövetségeiket, a jeleket és a csodákat azonban, fiam, parancsolom, hogy tartsd magadnál, ne közöld ezzel a néppel, hogy meg ne ismerjék őket, nehogy ők is sötét utakra tévedjenek és elpusztuljanak.” (Alma 37/27)

„Ézért titkos esküik és szövetségeik szövegét ne mutasd meg ennek a népnek. Csak gonoszságait, gyilkosságait és förtelmességeiket mond el nekik.” (Alma 37/29)

A Mormon könyvét olvasgatva önkéntelenül is felmerül a kérdés, vajon mindez csak egy becsvágó, átlagos műveltségű amerikai ember képzeletének szüleménye lenne? A legegyszerűbb, legkényvesebb és könnyedén megindokolható válasz az igen. Mégis azt javasolom, járjuk tüzetesebben körül az ellenkező előjelű megoldások lehetőségét is.

A mű terjedelme, a hétköznapiól eltérő nyelvezete arra utal, hogy léteznie kellett valamilyen alapforrásnak. Továbbá, Joseph Smith elsődleges szándékával, az izraelita érdekek képviselésével mindenképpen ellentétben áll a járediták szerepeltetése. Amennyiben az egész mű csupán kitaláció lenne, Nefi népének teljes elsőbbsége érdekében akár ki is hagyhatta volna őket a mormon valóság alapjait tartalmazó könyvből.

Az említett kétségeket feloldandóan tételezzük fel, hogy valóban léteztek azok a bizonyos aranyablak, aranylemezek, és valamilyen úton Joseph Smith birtokába kerültek. A misztikus dolgokhoz erősen kötődő Joseph hozzáértő segédlettel lefordítja, majd az emberiség és egy az ókori folyóközi kultúra területéről származó ismeretlen nép, a járediták történelmét saját elképzelései szerint átalakítja, kibővíti. Így már érthető a „leszármazottakról” szóló részek szükségessége, tudniillik bármikor előkerülhetnek újabb járeditákról szóló aranylemezek, melyek ilyenformán még erősíthetik is a Mormon könyvének hitelességét.

Ezért nem lehetett a Joseph Smith lemezei szakmai forráskritika tárgyai, és ezért lehetett ezeket laikusoknak megmutatni. A min-

den eshetőségre történő felkészülést szolgálta az egyiptominak nevezett írásra való hivatkozás, igaz a gondosan megkomponált szövegbe itt-ott becsúszott egy-két freudi elszólas is.

„Mi pedig ezeket a saját tudásunk szerint, vagyis az általunk formált újított egyiptomi írásjelekkel írtuk, mert mi a ránk hagyott írásjeleket, beszédünknek megfelelően megváltoztattuk.” (Mormon 9/32)

Végezetül, hogy ne kerülgessem macskamódra a forráskását, ki kell mondani, mire gyanakszom. A Móricz János által felkutatott könyvtárnyi írást tartalmazó aranylemez, valamint a Joseph Smith által használt forrásanyag azonos tőről ered, az amerikai földrészt elsőként benépesítő, a KIT-US birodalmat és őskultúrát létrehozó nép emlékeztetőből.

Az egész világnézetünket és őstörténetünket alapjaiban átforgató ismeretanyag napfényre kerülése pedig elsősorban a mormon egyháznak, másodsorban a rengeteg ősi bizonyítékot megsemmisítő spanyol egyházi és világi hatalmaknak nem volt érdekében.

<http://www.magvallas.hu/magonc/blog>

Amennyiben a Joseph Smith által lejegyzett Mormon könyve a járedita lemezek alapján készült, akkor már csak egy hajszálra vagyunk attól a következtetéstől, hogy a Mormon könyvébe belekerülhettek az ősvallás, a magvallas tanai is. Igaz, a „csak gonoszságait, gyilkosságait és förtelmességeiket mond el” parancsolatot hallván nem sok jóra számíthatunk. Még sincs más lehetőségünk, mint türelemmel lefejtani az ősi forrásokra rakódott önös érdekből, vagy egyéb elvárásokból adódó rétegeket, és bízni a szerencsénkben, hogy végül igaz gyöngyszemet is találhatunk. Ha az izraeliták elsőbbségét, kiválasztottságát bizonygató, nem egyszerű durva gyűlölettel teli részeket, mint az emberi gyarlóság termékeit kihagyjuk a sorból, máris sokkal egyszerűbbé válik a dolgunk.

(J. S. a „fordítás” folyamán odáig ragadta magát, hogy a nem zsidók számára vágóhidat állíttat, Palesztinát a „kigyó gyökéből sarjadó viperával” fenyegeti meg, s Izrael elnyomóit saját hússal eteti, saját vérükkel részegíti meg.)

Az érthetőség kedvéért a Mormon könyvében foglaltak szerint kövessük végig, miként fordítja le Éter (nefita próféta) a járediták megtalált szövegeit.

(...)

Ennek a különös keletkezésünknek állít emléket többek között a paradicsomi gyümölcs elfogyasztásának, befogadásának bibliai története. Amely „aktus” jelentőségénél fogva központi szereppel bír a járediták hagyatékát, a kereszténység és a kora szellemének tükrében feldolgozó Joseph Smith könyvében is. Aki az eredeti tanok és a környezetének elvárásai között nyilvánvalóan meglévő ellentmondásait a tudás és az élet fájának éles szembeállításával próbálja feloldani. A tudás fájánál történeteket a Biblia mentén közelíti meg, de érdekes választ ad a „Mi történt volna, ha Ádám nem vétkezne?” kérdésre. „És akkor nem lettek volna gyermekeik; ártatlanok maradtak volna, és nem tehetek jót, mivel a bűnt sem ismerték volna”. „Igen Ádám azért bukott el, hogy emberek lehessünk, az emberek pedig azért vannak, hogy boldogok legyenek” (Nefi II. 2/23, 25). Az „összüleik vétke miatt mindnyájan kárhozottak lettek” kijelentést pedig a későbbiekben többszörösen feloldja és visszavonja; „aki elvész, az saját maga miatt vesz el, és aki vétkezik, saját maga ellen vétkezik; mert ugye szabadok vagytok, saját akaratotok szerint cselekedhettek, mivel Isten tudást adott nektek és szabadá tett benneteket” (Hélamán 14/30). Igen erről van szó, az a bizonyos gyümölcs befogadása tett minket szabadá, általa váltunk emberré. De nem csak Hélamán, hanem maga Jézus is megerősíti az eredendő bűn és bűnhődés tarthatatlan téziséit; „a kisgyermek pedig egészségesek, mert ők képtelenek bűnt elkövetni, és általam Ádám vétke is levétetik róluk” (Moróni 8/8).

Ugy vélem nincs értelme az eredendő bűn körüli anomáliákat tovább taglalni, már az eddigiekből is kitűnik, hogy a bűnhöz és bűnhődéshez való ragaszkodás az emberek könnyebb megvezetését szolgáló, vallási és kulturális környezet hozadéka, amíg annak a kategorikus tagadása az járedita írásokból származik. Illetve, a valós gyümölcs, mag, ige megfeleltetéseket az Élet fájával próbálják a szerzők érzékelteni. Ennek a csodálatos fának gyümölcse, mely minden édesnél édesebb, minden fehérről fehérebb, megegyezik a tudás gyümölcseivel.

„Isten szeretete az, amely áthatja az emberek szívét és ezért mindennél kívánatosabb”, az „ige, és a leggyönyörűsegebb a lélek számára” - mondja róla Nefi a 11/22-23 fejezetekben. „Hasonlítsuk tehát az ígét egy maghoz. Ha befogadjátok, vagyis, ha megengeditek, hogy a magot szívetekbe elültessék, akkor az, ha igaz, vagyis, ha jó mag és hiteltelenségetek ki nem veti, vagyis ha ellene nem szegültök az Úr Lelkének, akkor kebletekben növekedni fog”, „És akkor majd, mert hittel, szorgalommal és türelemmel ápoljátok az ígét, hogy gyökeret verjen bennetek, lassan gyümölcsöt is fogtok róla szedni, mégpedig olyan gyümölcsöt, amely mindennél többet ér” (Alma 32/28, 42).

„Ti pedig láthatjátok, hogy testvérem többször is bebizonyította, hogy a megváltó ige, igenis Krisztusban van”, és az Úr megmondta, hogy ő szentségtelen templomokban nem lakik, hanem egyedül az igazak szívében” (Alma 33/6, 36)

Azt hiszem a fenti idézetek nem kívánnak semminemű magyarázatot, hasonlítgatást, egy az egyben beillenek a magvallas hittételei közé. Hogy mindez csupán a véletlen műve lenne, aligha hihető.

Egyre inkább úgy néz ki, hogy Amerika sok meglepetést tartogat még a magyarok és az egész világ számára is. Mi pedig csak bizakodhatunk, hogy hamarosan a szakemberek figyelmét is felkelti Móricz János kutatásai, ez ügyben tett nyilatkozatai és az általa feltárt KIT-US, vagy KET-ŐS (égi és földi ősi) birodalom még fellelhető nyomai.

Végezetül egy a Mormon könyvből vett idézettel búcsúzóan a kitartó olvasóktól: „Nem lesz olyan titok, ami ki ne derülne, nem lesz olyan sötét gaztett, ami napvilágra ne kerülne, és a földön nem lesz olyan pecsét, ami fel ne töretnék” (N II.30/17)

Ugy legyen!

Forrás: magyarmegmaradas.hu, Nemzeti Hírháló